

На основу члана 297. Став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 24. Статута ЈКП „Водовод Златибор“, Управни одбор дана 29.03.2013. донео је:

П Р А В И Л Н И К О УНУТРАШЊОЈ КОНТРОЛИ И БЕЗБЕДНОСТИ САОБРАЋАЈА

I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником у складу са законима и подзаконским актима ближе се регулише начин организације и функционисања унутрашње контроле безбедности саобраћаја у ЈКП „Водовод Златибор“ (у даљем тексту Предузеће), начин вођења евиденције о вршењу унутрашње контроле, као и одговорност запослених који обављају послове унутрашње контроле безбедности саобраћаја.

Члан 2.

Овим Правилником посебно се уређују питања која се односе на:

1. здравствене и друге услове које морају да испуњавају возачи;
2. психофизичко стање возача;
3. обавеза познавања безбедности саобраћаја;
4. прописано радно време и одморе возача;
5. исправност и коришћење тахографа, контролу и евиденцију коришћења тахографских листића и трака;
6. термине редовних и ванредних техничких прегледа, термине периодичних и повремених прегледа возила;
7. термине дневне контроле возила;
8. начин примопредаје возила;
9. постојање и исправност уређаја, опреме, алата и резервних делова на возилима;
10. правилно оптерећење возила;
11. хигијенско-техничке услове које возило треба да испуњава;
12. одређивање посаде возила;
13. пријављивање и анализу саобраћајних незгода и прекршаја возача;
14. одговорна лица за спровођење одредаба овог Правилника;
15. прелазне и завршне одредбе

II УНУТРАШЊА КОНТРОЛА – МЕРЕ И НАЧИН КОНТРОЛЕ

1. Надзор над здравственим способностима возача

Члан 3.

Возач, у смислу овог правилника, је запослени у Предузећу који на путу управља моторним возилом и то као:

- Запослени коме је управљање возилом основно занимање;
- Запослени коме управљање возилом није основно занимање, али возилом управља због потребе процеса рада.

Возачи возила Предузећа којима је управљање возилом основно занимање не могу да учествују у саобраћају без важећег лекарског уверења јер им се у противном не може издати путни налог.

Возачи којима је управљање основно занимање морају поседовати лиценцу за обављање послова професионалног возача (сертификат о професионалној компетентности – Certificate of Professional Competence – CPC) do roka propisanog Zakonom.

Члан 4.

Редован лекарски преглед свих возача врши се у овлашћеној здравственој установи и у временским размацама који не могу да буду дужи од три године. Важност лекарског уверења може бити краћа уколико лекарска комисија утврди да за то постоје оправдани разлози, што се евидентира у лекарском уверењу. Упућивање возача на лекарски преглед врши одговорно лице за безбедност саобраћаја.

Члан 5.

Ако постоје два или више лекарских уверења са различитим мишљењем о здравственој способности возача, сматраће се да је возач неспособан да управља возилом све до одлуке другостепене комисије, а у складу са Законом.

Члан 6.

Возач који болује од болести која се без пријаве не може утврдити или има такве здравствене недостатке које би на радном месту возача могли представљати опасност за њега или ближу околину, дужан је да о томе обавести лекара здравствене установе у којој се лечи и лицу задуженом за безбедност саобраћаја у Предузећу.

Возач који је учествовао у саобраћајној незгоди са последицама које могу утицати на његово психофизичко стање не може се упутити на вожњу најмање три дана после незгоде, а по потреби може се упутити и на ванредни лекарски преглед.

2. *Психофизичко стање возача*

Члан 7.

Референт саобраћаја не сме издати путни налог возачу за кога постоји сумња да због умора, болести, дејства алкохола, опојних средстава или лекова који су означени да се не смеју употребљавати пре и за време управљања возилом или другог негативног психофизичког стања, није у стању да безбедно управља возилом. Уколико се процени да је возач психофизички способан за вожњу, овлашћено лице ће му издати и потписати путни налог. У супротном, возачу ће се изрећи мера забране управљања возилом о којој евиденцију врши овлашћено лице за безбедност саобраћаја.

Члан 8.

Провера алкохолисаности возача вршиће се алкометром или, само на захтев возача, тестирањем узорка крви у надлежној здравственој установи. Контрола се врши повремено или по потреби и то пре започињања вожње, у току вожње или после завршетка вожње на писани или усмени захтев непосредног руководиоца или директора Предузећа. О извршеној контроли алкохолисаности сачињава се записник са којим се упознају: лице задужено за безбедност саобраћаја, директор Предузећа и лице задужено за изрицање дисциплинских мера.

Возач за кога се утврди да је под дејством алкохола мора се исључити из саобраћаја. Истом се изриче мера забране управљања возилом, о чему се евиденција води у Личном картону возача. Према лицу које је под утицајем алкохола предузеће се мере предвиђене законским и подзаконским актима и Уговором о раду.

Члан 9.

Уколико се возачу не изда путни налог, односно, ако му се изда мера забране управљања возилом, због незадовољавајућег психофизичког стања, особа задужена за безбедност саобраћаја је дужна да сачини записник у који се уноси разлог не издавања путног налога, односно, изрицања мере забране управљања возилом, а о учињеној повреди радне обавезе обавештава се директор Предузећа.

3. Обавеза познавања безбедности саобраћаја

Члан 10.

Возачи Предузећа дужни су да познају и поштују законске и подзаконске акте који су повезани са безбедношћу саобраћаја. Сходно томе, возачима је потребно обезбедити потребну литературу како би се са њима упознали.

Провера знања из области безбедности саобраћаја обављаће се периодично и по потреби, а обављаће је стручна комисија коју образује директор Предузећа. Период између провера возача Предузећа не сме бити дужи од три године. Под провером знања „по потреби“ сматра се провера возача који у краћем периоду проузрокују, једну или више, саобраћајних незгода које су настале, по процени лица задуженог за безбедност саобраћаја и извештаја службених лица, услед недовољног познавања и примене прописа из области безбедности саобраћаја.

Члан 11.

Возач који на провери не покаже тражени степен знања дужан је да се подвргне новој провери у року од највише 30 дана. Уколико возач ни на поновљеној провери не покаже тражени степен знања, биће упућен на похађање посебног курса из области безбедности саобраћаја, који ће бити организован од стране стручне комисије.

4. Радно време и одмори возача

Значење израза

Члан 12.

„Дневно време управљање“ подразумева укупно време управљања возилом између два дневна одмора.

„Дневни одмор“ је непрекидни период током кога возач слободно располаже својим временом и може бити пуни дневни одмор, када траје најмање 11 сати или скраћени дневни одмор, када траје најмање девет сати, а мање од 11 сати.

„Недељни одмор“ је непрекидни временски период током кога возач слободно располаже својим временом и може бити пуни недељни одмор, када траје 45 сати или скраћени недељни одмор, кад траје најмање 24 сата, а мање од 45 сати.

Време управљања возилом

Члан 13.

Када управља теретним возилом или скупом возила чија је највећа дозвољена маса већа од 3500 kg, возач не сме имати дневно време управљања дуже од девет сати.

Изузетно од става 1. овог члана, дневно време управљања се може продужити на десет часова, највише два пута недељно.

Недељно време управљања возилом не може бити дуже од 56 часова.

Током било које две узастопне недеље, укупно време управљања возилом не може бити дуже од 90 часова.

Дневно и недељно управљање возилом обухватају сва времена управљања на територији Републике Србије или на територији друге земље.

Паузе

Члан 14.

После периода управљања возилом од највише четири сата и тридесет минута, возач мора да користи непрекидну паузу у трајању од најмање 45 минута, осим ако почиње са коришћењем дневног или недељног одмора.

Паузу из става 1. овог члана могу заменити две паузе од којих је прва пауза у трајању од најмање 15 минута, а друга у трајању од најмање 30 минута, и које су распоређене тако да период управљања возилом буде у сагласности са ставом 1. овог члана.

Одмори

Члан 15.

Возач мора да искористи нови дневни одмор у року од 24 часа након завршетка претходног дневног или недељног одмора, односно, ако је возач део вишечлане посаде, сваки од возача мора да искористи дневни одмор у трајању од најмање 9 часова, најкасније 30 часова након завршетка претходног дневног и недељног одмора.

Возач мора да користи пун дневни одмор у трајању од најмање 11 часова.

Изузетно од става 2. возача може да користи дневни одмор у трајању од девет часова.

Возач мора да користи дневни одмор из става 2. подељен на два дела, тако да први део одмора траје непрекидно три часа, а други непрекидно најмање девет часова.

Дневни одмор може да се продужи тако да прерасте у пуни или скраћени недељни одмор.

Возач може да користи највише три скраћена дневна одмора између било која два недељна одмора.

Изузетно, возач који је део вишечлане посаде мора да користи дневни одмор у трајању од најмање девет часова.

Возач мора да користи пун недељни одмор у трајању од 45 часова.

Изузетно од става 8. овог члана возач може да користи скраћени недељни одмор у трајању од 24 часа.

Током било које две узастопне недеље возач мора да користи најмање два недељна одмора, од којих бар један мора да буде пуни недељни одмор.

Недељни одмор започиње најкасније по истеку шест двадесетчетворочасовних периода од завршетка претходног недељног одмора.

У случају коришћења скраћеног недељног одмора из става 9. овог члана, возач је дужан да надокнади временску разлику до пуног недељног одмора најкасније до краја треће недеље рачунајући од недеље у којој је коришћен скраћени недељни одмор.

Дневни одмор и скраћени недељни одмор, возач може да користи у возилу изван базе возила, уколико је возило опремљено одговарајућим лежајем и ако је при томе возило у стању мировања.

Недељни одмор који започиње у једној недељи и наставља се у наредној недељи може да се рачуна само као недељни одмор у једној од те две недеље.

Коришћење годишњег одмора регулисано је Уговором о раду, Правилником о раду и решењем о упућивању на коришћење годишњег одмора.

Изузеци

Члан 16.

Возач може да одступи од одредаба 13, 14 и 15. овог Правилника како би стигао до најближег места предвиђеног за паркирање возила, и тиме осигурао безбедност путника, возила или терета, под условом да тиме није угрожена безбедност саобраћаја.

У случају из става 1. овог члана возач мора, на тахографском листићу или на испису из дигиталног тахографа или на другом одговарајућем документу, да назначи предмет и разлог одступања од одредаба, одмах по доласку на најближе место предвиђено за паркирање возила.

Приликом продужетака времена управљања из става 1. овог члана возач мора да користи дневни или недељни одмор, односно паузу утврђену у члану 14. став 1. овог Правилника.

Дужности учесника у саобраћају, Предузећа и возача

Члан 17.

Одговорна лица у Предузећу дужна су да организују рад возача тако да се возачи могу придржавати одредаба овог Правилника.

Предузеће је дужно да врши провере времена управљања возилом, пауза и одмора возача.

У случају да возач у одређеном периоду времена не управља возилом из здравствених разлога, годишњег одмора или уколико је обављао остале активности осим управљања возилом или био расположив, одговорно лице за безбедност саобраћаја је дужно да за сваки такав период возачу изда Потврду о одсуствовању возача. Потврду из става 3. овог члана одговорно лице мора да попуни тачним подацима у штампаном облику и то у два примерка, од којих се један примерак уручује возачу а други чува у Предузећу у периоду од најмање две године од тренутка њиховог издавања.

Предузеће, тј одговорна лица у њему која воде бригу о томе, не сме награђивати ангазоване возаче, било у виду додатка на плату или стимулације, на бази пређеног пута, количине превезене робе или реализованих часова рада, уколико су награде такве да њихови узроци могу угрозити безбедност саобраћаја или довести до кршења одредаба овог Правилника.

Возач је дужан да се придржава свих упутстава добијених од стране одговорних лица у Предузећу, одредаба Закона о безбедности саобраћаја и одговара за сваки прекршај субјективне природе.

Возач је дужан да потврде о одсуствовању возача држи у возилу и да, на захтев надлежног органа, исте да на увид.

Возач Предузећа приликом вожње мора имати уредно попуњен путни налог, на основу кога ће се водити евиденција дневне и месечне потрошње, утрошка горива, времена вожњи, полазних и долазних одредишта. Путни налог мора бити потписан од стране одговорног лица и возача.

Возач је дужан да најкасније по истеку текућег месеца закључи путни налог.

Возач је дужан да пре започињања вожње отвори путни налог, а исти мора бити оверен од стране одговорног лица и возача.

5. Исправност и коришћење тахографа, контрола и евиденција тахографских листића и меморијских картица

Члан 18.

У возилу са уграђеним аналогним тахографом, Предузеће и возач су обавезни да обезбеде довољан број тахографских листића одговарајућег типа, водећи рачуна и о могућности оштећених листића или листића које би, евентуално, могао одузети надлежни надзорни орган.

Возачи не смеју користити запрљане или оштећене тахографске листиће.

Одговорно лице за безбедност саобраћаја је дужно да чува тахографске листиће у уредном стању у периоду од најмање 24 месеца након коришћења и да, на евентуалан захтев, изда копију возачу.

У возилу са уграђеним дигиталним тахографом, Предузеће и возач дужни су да обезбеде довољну количину траке за испис из тахографа, узимајући у обзир потребно време за реализацију превоза.

У случају неисправности или грешке у раду тахографа, Предузеће, тј. одговорно лице у Предузећу за ове послове, дужно је да обезбеди да се они отклоне у радионици овлашћеној за ове послове у року од седам дана од дана откривања неисправности или грешке у раду тахографа. У том периоду возач је дужан да ручно евидентира податке којима се недвосмислено утврђује његов идентитет (име и презиме, број возачке дозволе или број картице возача и потпис), као и сви подаци о возачевим активностима, тј. временима, за различите периоде које тахограф није адекватно евидентирао, на тахографском листићу или испису, односно на привременом листићу који се прилаже уз тахографски листић или картицу возача.

Возач је дужан да користи одговарајуће носаче података, у виду тахографских листића или картице возача, свакога дана током кога управља возилом, почевши од тренутка отпочињања вожње до тренутка њеног престанка, осим у случају одузимања истих од стране овлашћених лица.

Тахографски листић не може да се користи дуже од периода за који је предвиђен. Картица возача не може да се користити након истека периода важења.

Возач може да има само једну важећу картицу возача за чије коришћење је овлашћен.

Такође, не сме користити картицу возача која је оштећена. У случају када је картица возача оштећена, неисправна или нестала, односно украдена или изгубљена, дужан је да преда захтев за издавање нове и по предаји захтева добије замену или дупликат картице под условом да поднесе доказ да картицу не може дати на увид за време овог периода.

У случајевима из става 9. овог члана возач је дужан да у року од седам дана поднесе захтев за замену, односно издавање дупликата картице.

Граничник брзине

Члан 19.

У теретна возила и скупове возила чија највећа дозвољена маса прелази 3,5t мора бити уграђен исправан, типски одобрен граничник брзине.

Након уградње граничника брзине, оправке, промена обима пнеуматика, односно након оправки на систему за довод горива врши се контрола усклађености брзине одређене граничником брзине са вредношћу брзине уписаном на инфограмативној налепници или плочици.

Периодичне контроле исправности рада граничника брзине обављају се истовремено са периодичном контролом тахографа.

Контрола исправности рада граничника брзине врши се искључиво у радионицама које за овакве послове имају одобрење Агенције за безбедност саобраћаја.

6. Технички преглед моторних и прикључних возила

Члан 20.

Технички преглед моторних и прикључних возила врши се ради утврђивања техничке исправности, тј. ради утврђивања да ли је моторно, односно прикључно возило технички исправно и да ли испуњава друге техничке прописе и услове за учешће у саобраћају.

Технички прегледи возила из става 1. овог члана могу бити: редовни, ванредни и контролни.

Редовни технички прегледи

Члан 21.

Редовни технички прегледи су годишњи и шестомесечни.

Редовном годишњем техничком прегледу возило се подвргава пре издавања саобраћајне дозволе, односно издавања регистрационе налепнице као и издавања посебне налепнице о редовном техничком прегледу трактора и прикључних возила за трактор. Овај

технички преглед се може извршити до 30 дана пре подношења захтева за регистрацију, односно након истека рока важења саобраћајне дозволе.

Изузетно од одредби става 2. овог члана новопроизведено возило након регистрације се подвргава следећем редовном техничком прегледу након две године.

Редовни шестомесечни преглед се мора обавити пре истека рока од шест месеци од дана почетка важења саобраћајне дозволе, односно регистрационе налепнице. Редовни шестомесечни технички преглед се може обавити најраније 15 дана пре истека напред наведеног рока.

Редовном шестомесечном техничком прегледу, сагласно Закону о безбедности саобраћаја, из возног парка ЈКП „Водовод Златибор“ подлежу следећа возила:

- Моторна и прикључна возила за превоз опасних материја
- Моторна и прикључна возила чија је највећа дозвољена маса већа од 3.500kg
- Моторна возило старости преко 15 година, при чему се старост возила утврђује у односу на годину производње

Возила која превозе опасне материје морају се једном годишње упутити на посебан преглед према одредбама АДР-а ради продужења сертификата о исправности возила за превоз опасних материја које издаје овлашћена установа.

Ванредни технички прегледи возила

Члан 22.

Ванредни технички преглед обавља се након поправке и пре пуштања у саобраћај возила, код којег су у саобраћајној незгоди или на други начин оштећени витални склопови и уређаји битни за безбедно учествовање возила у саобраћају, односно које након тога није било у возном стању, као и возила које је искључено из саобраћаја због техничке неисправности утврђене на контролном техничком прегледу.

Контролни технички прегледи возила

Члан 23.

Контролни технички преглед се врши по налогу овлашћеног лица Министарства унутрашњих послова, односно инспектора за друмски саобраћај, ради контроле техничке исправности возила.

На контролни технички преглед може се упутити само возило које је у возном стању, односно возило код којег у саобраћајној незгоди није дошло до механичких оштећења уређаја и склопова од пресудног значаја за безбедно управљање возилом.

Трошкове контролног техничког прегледа, у случају да је на контролном техничком прегледу утврђено да је возило неисправно, сноси Предузеће, а у супротном, орган чије је службено лице наложило контролни технички преглед.

7. Дневна контрола исправности возила

Члан 24.

Дневна контрола возила обухвата проверу исправности уређаја за вожњу, опремљеност возила алатом и опремом, као и постојеће пратеће документације.

Дневна контрола исправности возила врши се, по правилу, пре почетка и по повратку возила са вожње. За возила која су била искључена из саобраћаја (редовни или ванредни преглед, поправке и сл.) дневна контрола се врши по завршетку радова.

Дневну контролу исправности возила обавља овлашћено лице Предузећа, уз обавезно присуство возача.

Члан 25.

Дневном контролом утврђује се исправност:

- Уређаја за заустављање возила (рад команди кочница);
- Уређаја за управљање возилом (слободан ход точка управљача и евентуални шумови при покретању истог);
- Уређаја за осветљавање пута (велико-дуго и оборено светло), за означавање возила (позициона, габаритна, светла регистарских таблица и светла хода уназад) и за давање светлосних знакова (стоп светла и показивачи правца);
- Уређаја за давање звучних знакова;
- Уређаја који омогућавају нормалну видљивост (брисачи, перач ветробранског стакла и возачко огледало, спољашње и унутрашње – ретровизори)
- Уређаја за одвођење издувних гасова;
- Уређаја за спајање вучног и прикључног возила;
- Подешености тахографа (за возила која су њиме опремљена);
- Стања пнеуматика и причвршћеност точкова;
- Нивоа уља у мотору, нивоа течности за хлађење и кочење, нивоа течности за серво уређај, стања чистоће хладњака климе и хладњака мотора;
- Стања и затегнутости каишева у мотору;
- Стања и оштећења каросерије возила;
- Комплетираности возила алатом и законом прописаном опремом;
- Хигијенско-техничких услова возила, општег стања и чистоће возила.

Члан 26.

Возач који управља возилом дужан је да непрекидно прати стање исправности возила преко одговарајућих инструмената. Уколико у току вожње дође до одређених неисправности, дужан је да исте отклони уколико је у могућности.

Уколико је неисправност возила такве природе да не утиче на безбедност саобраћаја и не захтева прекид вожње, возач који управља возилом дужан је да, по повратку у Предузеће, пријави уочене неисправности на возилу.

Члан 27.

Возач је одговоран за правилно обављање дневне контроле исправности возила, као и за последице по безбедност саобраћаја у случају да дневна контрола исправности возила није ваљано обављена.

8. Задуживање/раздуживање и примопредаја возила

Члан 28.

Приликом задуживања, раздуживања и примопредаје возила потребно је сачинити записник о примопредаји.

Задуживању или раздуживању морају присуствовати возач који задужује/раздужује возило, лице одговорно за одржавање возила, магационер који издаје реверс и лице одговорно за безбедност саобраћаја.

Уколико се врши примопредаја возила у току радног дана а као последица замене возача потребно је да истој присуствују возач који предаје и возач који прима возило као и лице задужено за одржавање возила. Присутни су дужни да заједнички прегледају и утврде стање возила и да то констатују у записнику о примопредаји.

Записник о примопредаји треба да садржи:

- Назив корисника;
- Име и презиме возача (оба возача уколико је реч о дневној примопредаји)
- Број личне карте и место издавања;
- Телефон возача;

- Податке о возилу које се задужује/раздужује или се врши примопредаја(марка, тип, регистарска ознака);
- Датум сачињавања записника;
- Податке о техничким карактеристикама возила;
- Спецификацију опреме и алата по листи задужења;
- Спецификацију припадајуће документације (саобраћајна дозвола, контролна књижица, путни налог, Европски извештај о саобраћајној незгоди и сл.)
- Потписе возача и лица које врши примопредају возила.

9. Уређаји и опрема на моторним возилима

Члан 29.

Службена возила која се укључују у саобраћај морају имати исправне прописане уређаје, опрему и алат.

Уређаји и опрема која се уграђује у возила мора бити у складу са важећим стандардима.

Члан 30.

Возила са неисправним уређајима или непотпуном и неодговарајућом опремом не смеју се укључивати у саобраћај. Сваки недостатак и оштећење опреме и уређаја на возилу посебно се евидентира.

Члан 31.

Под опремом возила у саобраћају на путевима у смислу овог правилника подразумевају се:

- резервни точак;
- апарат за гашење пожара;
- сигурносни троугао;
- опрема за пружање прве помоћи (комплет прве помоћи);
- клинасти подметачи;
- уже или полуга за вучу;
- зимска опрема;
- опрема за чишћење точкова и гусеница.

Члан 32.

Резервни точак мора постојати у моторним и прикључним возилима, осим у тракторима, радним машинама и возилима намењеним за комуналне услуге (за прање и чишћење улица, одвоз смећа и фекалија и сл.), тако да га возач може, по потреби, користити. Пнеуматик на резервном точку мора бити истих димензија и носивости као пнеуматици који се користе на возилу или бити хомологован као привремени резервни точак према једнообразним техничким условима.

Члан 33.

Преносни апарат за гашење почетних пожара, са важећим доказом о исправности, мора постојати на доступном месту, тако да се у случају пожара може употребити, осим за возила врсте М1(путничко возило које има највише девет седишта, укључујући и возача).

Апарат за гашење пожара мора гасити пожаре класа А, Б и Ц и електро инсталација под напоном.

Средство за гашење је суви прах или еквивалентна количина другог погодног средства за гашење. На декларацији апарата за гашење почетних пожара мора бити наведен податак о еквивалентној количини сувог праха коју замењује средство за гашење које се налази у апарату.

У теретним возилима мора се налазити најмање један апарат са средством за гашење у еквивалентној количини 2kg сувог праха.

Члан 34.

Сигурносни троугао, који одговара једнообразним техничким условима, мора постојати у моторним возилима.

По два сигурносна троугла из става 1. овог члана морају постојати у теретном возилу и моторном возилу које се налази на зачељу колоне када се моторна возила крећу у организованој колони.

Члан 35.

У возилима (путничким, теретним и радним машинама) мора постојати опрема за пружање прве помоћи (комплет прве помоћи величине „Б“) која одговара стандарду SRPS Z.B2.001, тако да се може по потреби користити.

Опрема за пружање прве помоћи мора се налазити на доступном месту.

Члан 36.

Два клинаста подметача морају постојати, на видном месту, у моторним и прикључним возилима, чија највећа дозвољена маса прелази 5t тако да их возач може, по потреби, користити.

Члан 37.

Светлоодбојни прслук мора постојати у свим возилима Предузећа и мора одговарати стандарду SRPS EN 471:2010.

Члан 38.

Уже (за вучу возила на растојању од 3m до 5m) или полуга (за вучу возила на растојању до 3m), мора постојати, на доступном месту, у возилима произведеним, односно први пут регистрованим након 1. јануара 1984. године.

Члан 39.

Зимска опрема возила подразумева:

- пнеуматике за зимску употребу (нпр. M+S, Snow Winter и др.) на свим точковима возила (путничка и теретна носивости до 3,5t);
- ланце, односно друге уређаје за повећање тракције на најмање два погонска точка;
- лопату (за теретна возила носивости веће од 3,5t).

Дубина газећег слоја на пнеуматичима за зимску употребу не сме бити мања од 4mm.

На возилима се не смеју постављати пнеуматичи са клиновима.

У периоду од 1. новембра до 1. априла возила морају бити опремљена зимском опремом ако се због временских услова на коловозу налази снег, лед или поледица. Ван наведеног периода возила могу бити опремљена зимском опремом.

Изузетно од става 4. овог члана, у насељу возила не морају бити опремљена ланцима, односно другим уређајима за повећање тракције.

Опрема из става 1. тачка 2. овог члана може се поставити на тачкове на делу пута који није означен знаком „ланци за снег“ само кад је коловоз прекривен снегом.

Члан 39.

Опрема за чишћење точкова и гусеница може бити лопата, мотика, трнокоп или слична алатка којом се точкови и гусенице могу успешно очистити од накупљене земље пре ступања на пут са чврстом подлогом.

Члан 40.

Моторна возила којима се превозе опасне материје морају поред опреме предвиђене општим прописима за та возила да имају и следећу опрему:

- најмање два апарата за гашење пожара одговарајућих по величини и садржају
- две ручне батеријске лампе са трепћућим или сталним светлом наранџасте боје одговарајуће величине
- два троугла за означавање заустављеног возила
- две заставице за означавање возила којим се превозе опасне материје
- две лопате и један пијук
- преносна лампа која се може укључити на акумулатор без бојазни да изазове пожар или експлозију
- дизалица за возила и потребан алат

10. Правилно оптерећење возила

Члан 41.

Возило се не сме оптеретити преко своје носивости која је уписана у саобраћајну дозволу или преко могућности које дозвољавају особине пута и техничко-конструкционе карактеристике возила.

За правилно оптерећење возила, распоред терета, учвршћивање терета, број путника и њихов смештај, као и брзину кретања возила под теретом, одговоран је возач који управља возилом.

11. Хигијенско-технички услови возила

Члан 42.

Хигијенско-технички услови односе се на чистоћу возила, ниво дозвољене буке коју производи возило, чистоћу кабине возача, путничког и пртљажног простора, дозвољени ниво буке на радном месту возача, исправност уређаја за грејање и проветравање возила и присутност издувних гасова у кабини возача или путничком простору.

Спољна чистоћа возила мора да обезбеди нормалан рад светлосно-сигналних уређаја, прегледност у вожњи и др.

Ниво дозвољене спољне буке коју производи возило мора се кретати у границама утврђеним важећим прописима.

12. Одређивање посаде возила

Члан 43.

Чланове посаде одређује запослени који сачињава распоред рада возила или издавалац путног налога, а одобрава директор Предузећа или лице које он овласти.

Члан 44.

Посаду теретних возила, по правилу, сачињава један возач, а изузетно у зависности од временских услова или хитности превоза може се одредити од два возача.

Код возила са удвојеном посадом, при промени возача у току вожње, исти су обавезни да на тахографском уређају изврше промену евиденције (окретање кључа односно промена преклопника и слично) како би се помоћу временског писача знало ко је од возача из посаде управљао возилом.

За тачност унетих података непосредно су одговорни чланови посаде.

Члан 45.

Укупно трајање управљања возилом, смењивање возача, и начин рада удвојених посада утврђује се, у складу са Законом и овим Правилником, у обиму који утиче на безбедно управљање моторним возилом.

Члан 46.

У моторном возилу којим се превозе опасне материје поред возача мора да се налази и сувозач у случајевима предвиђеним Законом о превозу опасних материја и АДР-ом.

У моторном возилу којим се превозе опасне материје не смеју да се налазе друга лица осим возача, сувозача и пратиоца робе.

13. Пријављивање и анализа саобраћајних прекршаја и незгода

Члан 47.

Запослени који је у току управљања службеним возилом учествовао у саобраћајној незгоди у којој је било погинулих или повређених лица или је настала већа материјална штета дужан је да:

- о саобраћајној незгоди одмах обавести надлежни орган унутрашњих послова и надлежне у организационом делу Предузећа у коме је запослен;
- остане на месту саобраћајне незгоде и сачека долазак органа овлашћеног за вршење увиђаја, с тим што се може привремено удаљити само ради пружања помоћи лицима повређеним у незгоди или ако му је самом потребна помоћ или ради обавештавања надлежних органа;
- предузме све што је у његовој моћи да се отконе опасности од настајања нове саобраћајне незгоде и да се сачувају постојећи трагови незгоде под условом да се на тај начин не угрожава безбедност саобраћаја.

Члан 48.

Запослени који је у току управљања службеним возилом учествовао у саобраћајној незгоди у којој је проузрокована мања материјална штета дужан је:

- да одмах са коловоза уклони возило и друге предмете који су услед саобраћајне незгоде остали на коловозу;
- да захтева од другог учесника у саобраћајној незгоди да му да на увид личне податке и податке о осигурању возила
- ако други учесник одбије да да на увид наведене податке, захтева излазак надлежног органа унутрашњих послова и о саобраћајној незгоди обавести надлежне у Предузећу.

Члан 49.

Ако на месту саобраћајне незгоде у којој је настала мања материјална штета није присутан власник, односно корисник другог возила које је учествовало у саобраћајној незгоди, возач Предузећа, учесник у саобраћајној незгоди, дужан је да одсутном власнику, односно кориснику другог возила, достави своје име и презиме и адресу рада или стана.

Члан 50.

По повратку у седиште Предузећа у коме је запослен, возач је дужан да издаваоцу путног налога пријави свако оштећење на возилу, а нарочито сваку саобраћајну незгоду.

Издавалац путног налога сачињава пријаву саобраћајне незгоде и пријаву штете, а возач је обавезан да попуни изјаву о саобраћајној незгоди, односно о насталој штети.

Члан 51.

Запослени распоређен на послове из области безбедности саобраћаја евидентира, прати и анализира сваку пријављену саобраћајну незгоду, а саобраћајну незгоду за коју је

одговоран возач Предузећа коме је управљање моторним возилом основно занимање евидентира у Лични картон возача, уз навођење узрока и последица саобраћајне незгоде.

Члан 52.

Издавалац путног налога обавезан је да на крају сваког месеца сачини преглед свих насталих прекршаја и незгода са анализом узрока и предлогом мера чијим се предузимањем стварају услови за безбедно и уредно одвијање саобраћаја, и исти достави надлежним лицима у Предузећу.

III ОДГОВОРНА ЛИЦА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОДРЕДАБА ПРАВИЛНИКА

Члан 53.

Одговорно лице за спровођење овог Правилника је директор предузећа.

Директор предузећа може овластити референта за безбедност саобраћаја за издавање и оверу путних налога и контролу примене одредаба овог Правилника.

IV ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 54.

На све елементе у вези безбедности саобраћаја који нису обухваћени овим Правилником примењиваће се одредбе Закона о безбедности саобраћаја на путевима, Закона о превозу у друмском саобраћају, Правилника о подели моторних и прикључних возила и техничким условима за возила у саобраћају на путевима, Уредбе о времену одмора и управљања возача моторних возила и других подзаконских аката који регулишу ову област.

Члан 55.

Овај Правилник ступа на снагу осмог дана након доношења.